

Stůj, noci dlouhá (Stand, long night) - Vondráčková, Helena

Stůj, noci dlouhá,
jen stůj, dej si říct
a naříd' tmám tmoucím,
ať potají nás nechají.
Stůj, noci dlouhá,
snad máš času víc,
mně, hříšný, co se rouhá,
vyjdi vstříc.

Stůj, noci dlouhá,
tak stůj tentokrát,
ať před ránem bílým
tma nachová nás uschová.
Stůj kvůli spícím,
co dál budou spát
a dopřej milujícím -
mám tě rád.

Chuť broskví, chuť moruší,
tu vzácnou chuť dej vánkům svým.
Tvůj měsíc, ten neruší,
ten může znát, kde jsem a s kým.

Snad má, jak muž, trochu ohledu a takt,
aby sem tam zašel do mraků.
Chci poznat už, jestli vážně je to fakt,
že jsou noci plný úkladů i zázraků.

Stůj, noci dlouhá,
ať spí, kdo je sám
a nám dej pár stínů,
měj svědomí, skrej tělo mé.
Tvá vina pouhá,
že ráda ho mám.
Slyš hříšnou, co se rouhá,
buď delší, noci dlouhá,
kvůli nám.